

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. november 25. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálatban kötelességszegés büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2011. március 8. napján kihirdetett KB.I.37/2010/5. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlott cselekményét szolgálatban kötelességszegés vétségének (Btk. 348. § (1) bekezdés) **minősíti**.

A vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2011. március 8. napján kihirdetett Kb.I.37/2010/5. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés büntetében, ezért 350 napi tétel, napi tételenként 250,- Ft., összesen 87.500,- Ft. pénzbüntetésre, valamint egy évre az őrmesteri rendfokozatba visszavetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására, továbbá kötelezte a vádlottat 7.050,- Ft. bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője téves jogi minősítés miatt és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.III.55/2011. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét - törvényes indokainál fogva - hagyja helyben.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, és elsődlegesen védence felmentését, másodsorban szolgálatban kötelességszegés vétsége megállapítását és ennek megfelelően

megrovás intézkedés alkalmazását, míg harmadsorban szolgálatban kötelességszegés büntette megállapítása esetén, a kiszabott pénzbüntetés változatlanul hagyása mellett a rendfokozatban visszavetés mellőzését. Kifejtette azon álláspontját, hogy az a vádlotti magatartás, hogy az ukrán kisbusz utasterét felületesen ellenőrizte nem számít a szolgálatra vonatkozó szabály súlyos fokú megszegésének, így felmentésnek és legfeljebb fegyelmi vétség megállapításának lehet helye. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy semmiképpen sem állapítható meg a minősített eset, a büntetti alakzat, ugyanis semmiféle jelentős hátrány veszélyével nem járt a vádlotti cselekmény. A harmadlagos indítvány alátámasztásaként pedig arra hivatkozott, hogy védence büntetlen előéletű, eddig fenyítetlen, 9 éve hivatásos rendőr, jó parancsnoki jellemzéssel rendelkezik és a cselekmény elkövetése óta már 2 év eltelt mely enyhítő körülmények mellett már szükségtelen katonai mellékbüntetés kiszabása.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban írtakkal egyezően tartotta fenn. Indítványait megismételte. Írásbeli beadványát annyiban helyesbítette, hogy a vádlott nem 9, hanem 7 éve lát el szolgálatot, továbbá indítványozta a vádlott személyi körülményeinek helyesbítését azzal, hogy jelenleg a főtörzsőrmesteri rendfokozatot viseli.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a másodfokú ügyészi átiratban írt indítványát fenntartotta. Indítványozta még a vádlott rendfokozatának helyesbítését, továbbá utalt arra, hogy a terhelt a magatartásával az adott törvényi tényállás 4. fordulata szerinti bűncselekményt követte el, figyelemmel arra, hogy az un. meghagyások határforgalom ellenőrzés terén cím alatt feltüntetett szabályokat segezt meg. Utalt továbbá arra, hogy a jelentős hátrány veszélye az által valósult meg, hogy a vádlotti magatartás lehetővé tette, hogy akár személyt is kicsempésszenek a járműben.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy a személyek és az okmányok ellenőrzését elvégezte, sajnos a jármű csomagterét nem ellenőrizte le külön.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló védői fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezése szerint a jármű oldalablakán át benézett annak belső terébe, és üresnek látta. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezen vádlotti védekezéssel szemben terhelő tartalmú tényállást állapított

meg a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló egyéb - okirati - bizonyítékok alapján. Meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el, és mely bizonyítékokból következett arra, hogy a vádlott az ukrán járművek belső terének ellenőrzését nem végezte el.

A másodfokú bíróság a vádlottnak a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján a személyi körülményeit annyiban egészíti ki, hogy: "A vádlott a főtörzsőrmesteri rendfokozatba előlépett." Ezen túlmenően a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján, a rendelkezésre álló iratok tartalmára figyelemmel, valamint ténybeli következtetés útján az elsőfokú katonai tanács által megállapított történeti tényállás utolsó két bekezdését akként helyesbíti, hogy: "A korábban ellenőrzésre alá vont járművek közül Mercedes és Mercedes Sprinter áruszállító kisbuszt 15:45, illetve 15:46 órakor a Volkswagen kisbuszt 15:50 órakor és személygépkocsit 15:52 órakor a vádlott a Magyar Köztársaság területéről a személyek ellenőrzése, valamint a gépjármű és a személyek okmányainak ellenőrzését követően kiléptette, de a vámosszolgálat munkatársát nem értesítette, így a járművek raktere nem került ellenőrzésre a vámhivatal dolgozói által, tehát a vádlott a kapott utasítást nem hajtotta végre. A vádlott ezen magatartásával megszegte a 4/700/2009. számú szolgálati meghagyásban foglalt azon rendelkezést, hogy - többek között - az ukrán kisbuszok rejtékhelyeinek ellenőrzését el kell végezni a kiléptetés előtt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként helyesbített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A védőnek az eltérő minősítés megállapítására irányuló fellebbezése a következők szerint alapos.

Az elsőfokú katonai tanács az irányadó tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a cselekmény jogi minősítését illetően.

A Btk. 348. § (1) bekezdésében írt szolgálatban kötelességszegés vétségét azt követi el, aki őr, ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszes italt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon súlyosan megszegi. Nem kétséges, hogy a vádlott részéről a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezés más módon súlyosan történő megszegése bekövetkezett, hiszen a határforgalom ellenőrzésre vonatkozó meghagyások közül nem teljesítette a kisbuszok rejtékhelyeinek ellenőrzésére vonatkozó rendelkezést. Ezen túlmenően nem teljesítette a határátkelőhely ügyeletésének, előjárójának azon utasítását, hogy az ukrán járművek megérkezésekor értesítse a Vám- és Pénzügyőrség munkatársát, hogy ellenőrizzék azokat. A szolgálati előjáró ezen utasítása a meghagyások között szereplő egyik rendelkezésnek a szigorított és feltétel nélküli végrehajtására vonatkozott. Ennek

elmulasztásával a vádlott egy másik a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 2. §. /1/ bekezdésében írt rendelkezést is megszegte. A hivatkozott rendelkezések szándékos megszegésével a vádlott a szolgálatban kötelességszegés vétségi alakzatát valósította meg. A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlott magatartása nem valósította meg az adott bűncselekmény minősített alakzatát, mivel abból a szolgálatra jelentős hátrány veszélye nem származott. Megállapítható ugyanis a vádlott az egyéb szolgálati kötelezettségeit, így a járművekben utazó személyek és okmányaik, valamint a járműokmányok ellenőrzését elvégezte, illetve megállapítható, hogy - bár a vádlott magatartásától függetlenül - de megvalósult az ukrán járműveknek, illetve azok belső terének részben árukészletének az ellenőrzése is az első fokú ítélet tényállásában a 2. oldal 4. bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Figyelemmel arra, hogy ez a nem teljes körű ellenőrzés éppen azt a területet érintette, amelynek ellenőrzését a vádlott elmulasztotta, ezért nem lehet megállapítani azt, hogy a vádlott cselekményéből a jelentős hátrány veszélye származott. A jelentős hátrány bekövetkezésének reális lehetősége, vagyis a minősített eset - éppen a mélységi ellenőrzés miatt nem állapítható meg a konkrét ügyben. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlott cselekményét a Btk. 348. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségének minősítette.

A védőnek az enyhítésre irányuló fellebbezése a következők szerint ugyancsak alapos.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben a Btk. 87. § (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetést szabott ki. Az alkalmazott pénzbüntetésnél a napi tételek száma a vádlotti cselekménnyel arányos, míg a napi tétel összege inkább méltányos. Összességében azonban megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ban írt büntetési célokat. Az enyhébb jogi minősítése figyelemmel azonban a másodfokú bíróság indokolatlannak látta a vádlottal szemben a rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés alkalmazását, ezért azt mellőzte.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2011. november 25. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. november 25. napján

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:
Nyers Mária
kiadmány hitelélül: